

ZAŠTITIMO TEKUNICU U SRBIJI

Tekunica se ubraja među najugroženije stepske vrste u Evropi. Glavni uzrok njene ugroženosti je gubitak staništa, koji je posledica pretvaranja velikih prostranstava travnatih staništa u obradive površine. Tekunica danas naseljava samo malobrojne preostale ostatke neobrađenih travnatih staništa. U Srbiji su to uglavnom stepski, slatinski i, retko, planinski pašnjaci. Ponekad, kao zamenu za prirodna staništa, tekunica koristi i veštačke zelene površine poput fudbalskih igrališta i travnatih aerodroma.

U Srbiji se većina staništa tekunice nalazi u Vojvodini. Manji deo staništa nalazi se unutar zaštićenih područja, dok je većina nezaštićena. Mnogi pašnjaci zarastaju u visoku travu i žbunje, u kojima tekunica ne može da živi. Zarastanje u travu i žbunje posledica je odumiranja tradicionalnog stočarstva, koje podrazumeva pašarenje, na našim prostorima. Sa druge strane, mnogi nezaštićeni pašnjaci na kojima žive tekunice danas, nažalost, služe kao mesto za odlaganje otpada.

Osnovna mera aktivne zaštite tekunice je umerena ispaša i košenje pašnjaka koje nastanjuju. Ovim putem staništa zadržavaju odgovarajuće osobine, pogodne za tekunicu. U niskoj travi, životinje se najlakše orijentišu i mogu da uoče i na vreme se sakriju od predatora – ptica grabljivica, lisica, pasa i mačaka. Važno je pomenuti da su tekunice izuzetno važne za ishranu grabljivica kao što su orao krstaš i stepski soko, takođe veoma ugrožene vrste. Dakle, očuvanjem tekunice, kao bitne karike u lancu ishrane, štite se i njeni predatori.

U Srbiji se tekunica nalazi na listi Strogo zaštićenih vrsta. Takođe, nalazi se i na evropskoj Crvenoj listi, Direktivi o staništima Evropske Unije i uvrštena je u kategoriju globalno ranjivih vrsta prema IUCN klasifikaciji.

Projekat je finansiran od strane *The Rufford Foundation*
Više o projektu na www.rufford.org/projects/maja_arok
Više o *The Rufford Foundation* na www.rufford.org

Foto: Katarina Paunović
www.photobirding.com